

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Francisci Caietani Societatis Jesu

Gaetano, Alfonso

Excusa Pragæ, Anno 1668

Cap. XVIII. De ipsius paupertate & castitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37359

lei, vel aliquid confringebat, de
eo se accusabat, & fragmentis
illis collo alligatis, cibum ad hu-
mitem mensam, vel humi capie-
bat. Et, ut semel dicam omnia,
communis est fama, exactè sem-
per ab eo Regulas & statuta, at-
que Superiorum nutus fuisse
observatos.

CAPUT XVIII.

De ipsius Paupertate & Castitate.

Soror Obedientiæ, & Castita-
tis Mater, est Divina Pauper-
tas; cujus illi DEUS, cum ipsa
vocatione, ad vitam religiosam
magnum indidit amorem. Au-
ditis verbis, quæ Servator no-
ster dixit simili sibi Juveni: *Si*

M 5 *vis*

vis perfectus esse, vade, & vende omnia, que habes. & da pauperibus, & habebis thesaurum in celo, & veni sequere me; existimans illa sibi dicta, lætus promptâ voluntate, ac sollicitus, repositus in manibus pauperum, addixitque pijs operibus, quidquid possederat, & secutus est Christum. In religione nec petijt, neque acceptavit ullam eleemosynam, sibi oblatam a sanguine junctis, ut annuentibus Superioribus quidquam eorum emeret, quæ pietatis esse solent incitamenta, seu usui proprio ferviturum, seu elargiendum discipulis in schola, vel templo ijs, qui præ cæteris doctrinam Christianam callerent, ut fieri consuevit: imò nè qui-

dem
nem
Id ex
man
roga
tior
alias
min
tis co
trem
dixi
num
gare
subi
rum
fue
pert
verb
stau
puri
dare
dem

dem ab illis reculas ad devotio-
nem comparatas suscipiebat.
Id expertus est unus ex eius Ger-
manis, qui redux Româ, ipsum
rogaverat, ut susciperet elegan-
tiores quasdam icones, atque
alias parvas, pictas in æreis la-
minis; sed frustra. Perægre mul-
tis compulsus precibus, nè Fra-
trem contristaret, animum in-
duxit, ad acceptanda paucula
numismata benedicta, & vul-
gares imagines è charta, quas
subitò, cum licentia Superio-
rum, dono dedit. Quo affectu
fuerit prosecutus sanctam Pau-
pertatem, ex sequentibus ipsius
verbis conijcere licet. *Post in-
staurata Vota, die Purificationis
purissimæ Virginis, statui operam
dare, fovendo affectui, erga tris*

M. 6 be-

*benedicta Vota, opitulante Domi-
no, ac ejus sancta Matre, & me-
mor eorum Paupertatis, eligere
filiali affectu omnia paupertina,
fugiendo commoditatem in vesti-
tu, in lecto, in cibus, & hujusmodi
rebus. Quod exactè servavit,
desiderando, & quærendo sem-
per res deteriores, & obsoletio-
res, quæ domi reperirentur, a-
deoque abhorrebat à novis ve-
stibus; ut expresso mandato Su-
periorum, necessitati ac invale-
tudini ejus providentium, com-
pellendus fuerit ad illarum u-
sum. Non procurabat, nec ad-
mittebat quidquam curiosum,
vel pretiosum, ut sunt sacrarum
reliquiarum thecæ, artificiosæ
imagines, ornati libelli preca-
torij, & his similia, spoliavitque*

se O
Virg
quò
sent
vidit
ptav
qual
dari
scrip
culis
steba
so lig
ci ic
qua
belle
ptis
Qua
liud
lent
taru
ma i
se

se Officio, ut illud vocamus, B. Virginis, ea solùm de causa, quòd in ejus involucro binæ essent lineæ aureæ. Non sibi providit de oratorio, neque accepit vel exiguam arculam, qualis absque clavi scholasticis dari solet, pro conservandis scriptis, aliisque ejus generis re- culis. Thesaurus ipsius consistebat in crucula, ex rudi & crasso ligno confecta, atque simplici icuncula ex charta, coram qua orabat, uno alteròve pio libello, & studiorum causâ scriptis cum textu Aristotelis. Quando ex uno cubiculo ad aliud migrabat, ut frequenter solent nostri scholastici, ob multarum virtutum exercitium, prima illi erat cura, ut circumspi-

ce-

ceret, quis locus foret incommodior, ubi mensa, sedes, lucerna, lectus vilior & incommodior, eo studio ac dexteritate, quâ priorum commodorum amans, res sibi procurare posset meliores. Non accepit, neque dedit quidquam, licet exigui esset valoris, absque facultate, quam pro omni vel modica re petebat. Ad eam usque intimi affectûs, quo prosequeretur Paupertatem, progressus est teneritudinem, ut rogatus à cubiculi socio, quò chartæ folium sibi commodaret, nec illud ipsi dederit, neque negaverit, sed acceptâ occasione exeundi cubiculo, ierit petitum facultatem à P Ministro, à quo reverfus, nullo dicto verbo, petitam illi

illi ch
Franc
ac de
oque
ceper
suspe
ctitate
vit.
tatis,
rissim
culo f
ra cur
tisque
corpo
vertit
Dei g
erga C
ptatâ
ejusde
ritu,
tionu

illi chartam præbuit. Hic pium
Francisci dolum subodoratus,
ac de illo certior redditus, ide-
oque affecutus, quod præcon-
ceperat, vehementer factum
suscepit, multoque amplius san-
ctitatem illius deinceps æstima-
vit. Paupertas nutrix est Casti-
tatis, quæ in Francisco fuit pu-
rissima. Ex quo primùm in se-
culo sese penitus ad DEUM, mi-
ra cum animi pœnitudine, mul-
tisque lacrymis, & asperrimis
corporis afflictationibus con-
vertit, magno se, ex peculiari
DEI gratia, ferri sensit amore
erga Castitatem, & cœpit exo-
ptatâ carnis frui subjectione,
ejusdemque consensu cum spi-
ritu, absque fœdarum cogita-
tionum molestia, qui longè erat
ma-

major in religione, quòd eose magis indigere intelligeret, ut familiariter versaretur cum Deo, ac utiliter ageret cum hominibus, petiitque à Divina Majestate, per Virginum Reginam **MARIAM** semper Virginem, puritatis gradum convenientem sublimitati suæ vocationis: & continuis ac ardentibus precibus, adjunxit omnia media necessaria ad talem gratiam impetrandam. Inprimis noluit agere cum foeminis, unâ exceptâ sorore & amitâ, idque rarò, ac de rebus necessarijs, vel concernentibus spiritum, & modestè ac breviter. Diligentissimus fuit in custodia sensuum, nunquam obtutum defixit in faciem cujusquam foeminæ, vel adole-

scen-

scentis
vel mi
bram
quia en
& mag
ejusmo
textu
styli pe
mæ pu
pori su
tam fr
cibi ac
plus v
jejuniu
suam p
vexati
videre
autem
eduljjs
piuntu
condit

scientis; non legit librum, qui
vel minimam contineret um-
bram vanitatis & impuritatis,
quia errorem existimabat esse,
& magnam insipientiam, libros
ejusmodi volvere, atque præ-
textu comparandi politioris
styli perdere, vel inquinare ani-
mæ puritatem. Negavit cor-
pori superflua, & ex necessarijs,
tam frugalem illi concedebat
cibi ac potûs mensuram, ut i-
pſius vita possit vocari arctum
jejunium. Maceravit carnem
suam perpetuis austeritatibus &
vexationibus adeò, ut vivum
videretur cadaver. Animam
autem opiparè semper cibabat
edulijs cœlestibus, quæ perci-
piuntur in fervida oratione,
condita lacrymis, & frequenti
ac

ac devotâ Eucharistici epuli
 sumptione, ut itâ harum dunta-
 xat escarum avida, non adha-
 resceret terrenis ac fordidis de-
 licijs. Dedicavit templum sui
 cordis JESU & MARIE, modò se
 pascens sacratissimorum Filij
 vulnerum sanguine, modò Vir-
 gineorum Matris uberum lacte.
 His adeò eximijs usus & effica-
 cibus industrijs, cooperando
 Divinæ gratiæ, tam sublimem
 Castitatis consequi gradum me-
 ruit, quantus in vita præsentî
 potest ex sententia S. Joannis
 Climaci, concedi magnis DEI
 servis, ut videlicet nec interdium,
 neque noctu, turpium cogita-
 tionum sentiret molestias in a-
 nimo, nec impuros pateretur
 motus in corpore. Talia Di-

vi-

vinia Bo
 gione p
 tes in
 næ, co
 dos in l
 næ grat
 vari fue
 nè suâ c
 in Para
 pungen
 rantes p
 molesti
 tem ma
 C.
 D.
 Per ex
 apti
 miliari
 in orati

vinia Bonitas operatur in Reli-
gione prodigia, ut qui degen-
tes in seculo fuerunt veluti spi-
næ, confidant se transforman-
dos in lilia, si non desint Divi-
næ gratiæ. Qui verò à DEO ser-
vati fuerunt ut lilia, metuant,
nè suâ culpâ, & artibus Diaboli,
in Paradiso DEI degenerent in
pungentissimas spinas, dilace-
rantes propriam conscientiam
molestis remorsibus, alios au-
tem malis exemplis.

CAPUT XIX.

De ejus oratione.

PER exercitia harum virtutum
aptissimum se reddidit ad fa-
miliariter versandum cum DEO
in oratione, cui ultra horas de-
sti-